

Warszawa, dnia 01.12.2021r.

SZEF
URZĘDU DO SPRAW CUDZOZIEMCÓW

DL.WIPO.412.180.2019/HJ

DECYZJA

Na podstawie art. 348 pkt 2 i pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2017r. poz. 1257 z późn. zm.) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 107) oraz art. 127 § 2 i art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu

odwołania wniesionego przez panią adw. [REDAKTOWANE] reprezentującą obywatelkę Federacji Rosyjskiej, panią [REDAKTOWANE] od decyzji Komendanta Placówki Straży Granicznej w Terespolu z dnia 20 sierpnia 2019r. Nr NA-TR/101/D-ZDP/2019 orzekającej o zobowiązaniu cudzoziemki do powrotu do Federacji Rosyjskiej wraz z dziećmi: [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] oraz o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen przez okres 1 roku od dnia wykonania decyzji

postanawiam

1. uchylić zaskarżoną decyzję w całości;
2. odstąpić od zobowiązania do powrotu pani [REDAKTOWANE] wraz z jej ww. dziećmi;
3. udzielić pani [REDAKTOWANE] i jej dzieciom: [REDAKTOWANE] zgody na pobyt ze względów humanitarnych.

UZASADNIENIE

W dniu 7 lutego 2019r. Komendant Placówki Straży Granicznej w Terespolu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie zobowiązania do powrotu pani [REDAKTOWANE]. Następnie w dniu 20 sierpnia 2019r. wyżej wskazany organ wydał decyzję Nr [REDAKTOWANE] orzekającą o zobowiązaniu cudzoziemki do powrotu do Federacji Rosyjskiej wraz z pięciorgiem jej małoletnich dzieci: [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] oraz, o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen przez okres 1 roku od dnia wykonania decyzji. W podstawie prawnej decyzji powołano art. 302 ust. 1 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach, natomiast w uzasadnieniu powyższego rozstrzygnięcia stwierdzono, że cudzoziemka wraz z dziećmi nie posiada wymaganej ważnej wizy lub innego dokumentu uprawniającego go do wjazdu i pobytu na tym terytorium, jeśli wiza lub inny dokument są lub były wymagane.

Jednocześnie w trakcie postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie wykluczone zostały przesłanki określone w art. 303 ust. 1 i 2 ustawy o cudzoziemcach, gdy decyzji o zobowiązaniu do powrotu nie wydaje się, w tym przesłanki udzielenia zgody na pobyt humanitarny lub zgody na pobyt tolerowany.

W dniu 19 września 2019r. do PSG w Terespolu wpłynęło odwołanie od wyżej wskazanej decyzji wniesione przez ówczesnego pełnomocnika strony – [REDAKTOWANE] która zarzuciła zaskarżonemu rozstrzygnięciu, że zostało wydane z naruszeniem przepisów postępowania oraz

przepisów prawa materialnego mogących mieć wpływ na wynik sprawy w zakresie przyjęcia przez organ I instancji, że brak jest okoliczności uzasadniających udzielenie małoletnim dzieciom skarżącej zgody na pobyt ze względów humanitarnych na podstawie art. 348 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach.

Ponadto pełnomocnik zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie:

- art. 72 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 12 Konwencji o prawach dziecka poprzez nie wysłuchanie w pełnym zakresie małoletnich dzieci skarżącej;
- art. 84 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez nie zastosowanie i nie przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego psychologa dziecięcego;
- art. 7 i art. 77 § 1 Kpa poprzez brak dokładnego ustalenia stanu faktycznego i wszechstronnego zgromadzenia materiału dowodowego w sprawie, w tym braku ustalenia jaka jest sytuacja panująca w części kraju pochodzenia skarżącej i jej dzieci;
- art. 80 Kpa poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego;
- art. 11 i art. 107 § 3 Kpa poprzez brak rzetelnego wyjaśnienia przesłanek, jakimi kierował się organ wydając zaskarżoną decyzję;
- art. 348 pkt 1 lit a ustawy o cudzoziemcach, poprzez jego niewłaściwą wykładnię i przyjęcie, że pomimo spełnienia przesłanek wskazanych w tym przepisie brak jest podstaw do jego zastosowania w sprawie;
- art. 348 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach poprzez niewłaściwą wykładnię pojęcia praw małoletnich dzieci skarżącej określonych w Konwencji o prawach dziecka w stopniu istotnie zagrażającym ich rozwojowi psychofizycznemu.

W związku z powyższym pełnomocnik strony wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości

W sprawie stwierdzono następujący stan faktyczny:

Pani [REDAKTOWANO] przybyła do Polski pierwszy raz w dniu 12 grudnia 2008r. wraz z mężem – obywatelem Federacji Rosyjskiej panem [REDAKTOWANO] i pięciorgiem małoletnich dzieci:

[REDAKTOWANO] Tego samego dnia pan [REDAKTOWANO] złożył w PSG w Terespolu wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej obejmujący żonę i dzieci. Postępowanie w tej sprawie zostało jednak umorzone w dniu 12 stycznia 2009r. decyzją Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców Nr [REDAKTOWANO] ponieważ cudzoziemcy wbrew przepisom prawa opuścili terytorium Polski wyjeżdżając do Austrii, gdzie również aplikowali o udzielenie ochrony międzynarodowej, po czym w roku 2010 powrócili do kraju pochodzenia.

W dniu 5 czerwca 2017r. pani [REDAKTOWANO] ponownie przybyła do Polski wraz z siedmiorgiem małoletnich dzieci i za pośrednictwem Komendanta PSG w Terespolu złożyła wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej obejmujący dzieci [REDAKTOWANO]

[REDAKTOWANO] W dniu 18 maja 2018r. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców wydał decyzję Nr DPU-420-996/SU/2017 o odmowie udzielenia cudzoziemcom statusu uchodźcy i ochrony uzupełniającej. Rozstrzygnięcie to utrzymała następnie w mocy Rada do Spraw Uchodźców decyzją Nr RdU-306-1/S/18 z dnia 07.01.2019r. Decyzja została doręczona stronie w dniu 21 stycznia 2019r. Strona zaskarżyła to rozstrzygnięcie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który wyrokiem z dnia 4 lipca 2019r. (sygn. akt IV SA/Wa 596/19) oddalił skargę.

W dniu 7 lutego 2019r. pani [REDAKTOWANO] złożyła za pośrednictwem Komendanta PSG w Terespolu kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej obejmujący siedmioro wyżej wskazanych dzieci. W dniu 7 listopada 2019r. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców decyzją Nr DPU-420-134/SU/2019 stwierdził niedopuszczalność powyższego wniosku.

W dniu 17 lutego 2020r. pani [REDAKTOWANO] wystąpiła z kolejnym wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej obejmującym siedmioro wyżej wskazanych dzieci. W dniu 22 lipca 2020r. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców decyzją Nr DPU.420.289.2020 niedopuszczalność powyższego wniosku. Strona odwołała się od powyższego rozstrzygnięcia do Rady do Spraw Uchodźców. Sprawa jest w toku.

W dniu 7 lutego 2019r. pani [REDAKTOWANO] została zatrzymana przez funkcjonariuszy PSG w Terespolu w rejonie kolejowego przejścia granicznego w Terespolu w ramach kontroli

legalności pobytu cudzoziemców w naszym kraju. Zatrzymanie cudzoziemki nastąpiło w związku z ustaleniem, że od dnia 7 stycznia 2019r. cudzoziemka oraz jej małoletnie wówczas dzieci przebywały w Polsce bez ważnej wizy lub innego dokumentu uprawniającego ich do pobytu w naszym kraju. Stwierdzono przy tym, że w dniu 7 stycznia 2019r. Rada do Spraw Uchodźców wydała decyzję Nr RdU-306/S/18 o utrzymaniu w mocy decyzji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z dnia 18 maja 2018r. Nr DPU-420-996/SU/2017 o odmowie nadania pani [REDAKTOWANE] i jej dzieciom statusu uchodźcy i ochrony uzupełniającej. Powyższą decyzją zostało objęte małoletnich dzieci cudzoziemki. Decyzja Rady ds. Uchodźców została doręczona w dniu 21 stycznia 2019r.

W związku z powyższym, w dniu 20 sierpnia 2019r. Komendant PSG w Terespolu wydał decyzję Nr NA-TR/101/D-ZDP/2019 orzekającą o zobowiązaniu pani [REDAKTOWANE] wraz z pięciorgiem jej najstarszych dziećmi do powrotu na podstawie art. 302 ust. 1 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach. Ponadto w dniu 12 września 2019r. Komendant PSG w Terespolu wydał decyzje Nr NA-TR/129/D-ZDP/2019 i NA-TR/130/D-ZDP/2019 orzekające o zobowiązaniu do powrotu dwojga najmłodszych dzieci cudzoziemki, tj. [REDAKTOWANE]

W sprawie należy zważyć, co następuje:

Art. 302 ust. 1 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach stanowi, że decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaje się cudzoziemcowi, gdy przebywa lub przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnej wizy lub innego ważnego dokumentu uprawniającego go do wjazdu na to terytorium i pobytu na nim, jeżeli wiza lub inny dokument są lub były wymagane.

W ocenie organu odwoławczego, ostateczna decyzja Rady do Spraw Uchodźców Nr RdU-306/S/18 z dnia 7 stycznia 2019r. zakończyła ważność Tymczasowego Zaświadczenia Tożsamości Cudzoziemca legalizującej pobyt pani [REDAKTOWANE] oraz jej małoletnich dzieci w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawie o udzielenie jej ochrony międzynarodowej. Zgodnie bowiem z postanowieniem art. 55a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zaświadczenie tożsamości w okresie swojej ważności potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia go i małoletnie dzieci objęte tym zaświadczeniem do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do zakończenia postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej decyzją ostateczną.

Wobec powyższego należy stwierdzić, iż w sprawie została wyczerpana przesłanka z art. 302 ust. 1 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach.

Należy jednak przy tym zważyć, że zgodnie z art. 348 ustawy o cudzoziemcach, cudzoziemcowi udziela się zgody na pobyt ze względów humanitarnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zobowiązanie go do powrotu:

- 1) może nastąpić jedynie do państwa, w którym, w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r.:
  - a) zagrożone byłoby jego prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa osobistego lub
  - b) mógłby on zostać poddany torturom albo nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu, lub
  - c) mógłby być zmuszony do pracy, lub
  - d) mógłby być pozbawiony prawa do rzetelnego procesu sądowego albo być ukarany bez podstawy prawnej, lub
- 2) naruszałoby jego prawo do życia rodzinnego lub prywatnego, w rozumieniu przepisów Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., lub
- 3) naruszałoby prawa dziecka, określone w Konwencji o prawach dziecka, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r., w stopniu istotnie zagrażającym jego rozwojowi psychofizycznemu.

W ocenie organu odwoławczego, o ile przesłanki na rzecz udzielenia cudzoziemce oraz jej ww. dzieciom zgody na pobyt ze względów humanitarnych z powodu zagrożeń określonych w art. 348 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach, nie występują w przedmiotowej sprawie, o tyle argumentacja strony na rzecz postanowień art. 348 pkt 2 i 3 ww. ustawy zasługuje na rzeczowe rozważenie w kontekście prawa do

ochrony życia rodzinnego i prywatnego oraz ochrony praw dziecka.

W rezultacie dokonanej analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i aktualnej sytuacji skarżącej i jej dzieci w kontekście postanowień art. 348 pkt 2 i 3 ustawy o cudzoziemcach, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców uznał za zasadne uchylenie zaskarżonej decyzji Komendanta PSG w Terespolu z dnia 20 sierpnia 2019r. Nr NA-TR/101/D-ZDP/2019 zobowiązującej panią [REDAKTOWANE] do powrotu wraz z pięciorgiem jej ww. dzieci do powrotu do Federacji Rosyjskiej. Organ zważył tu przede wszystkim na dobro całej rodziny przebywającej w Polsce od ponad 4 lat, w tym dobro małoletnich dzieci skarżącej, których prawa do właściwego rozwoju mogłyby zostać naruszone. Zasadniczym argumentem przemawiającym za takim rozstrzygnięciem jest tu, w ocenie organu odwoławczego, integracja społeczna cudzoziemców w naszym kraju, jaka dokonała się w czasie ich ponad 4-letniego, nieprzerwanego pobytu w Polsce, a zwłaszcza dzieci skarżącej, które realizując obowiązek szkolny w polskich placówkach szkolno-wychowawczych zdołały nawiązać w społeczności polskiej bliskie relacje z rówieśnikami. Z materiału dowodowego przedstawionego przez stronę – a zwłaszcza z opinii psychologów dziecięcych i pedagogów szkolnych – wynika, że wykonanie zaskarżonej decyzji spowodowałoby zerwanie więzi środowiskowych i utratę poczucia bezpieczeństwa, które nabyły w trakcie dotychczasowego pobytu w Polsce, a które to poczucie odgrywa bardzo istotną funkcję w rozwoju psychofizycznym dzieci. Należy tu zważyć, że dzieci podjęły tutaj, z pozytywnym rezultatem, naukę w placówkach szkolno-wychowawczych. Z opinii szkolnych wynika, że dzieci są już bardzo zintegrowane ze środowiskiem szkolnym i nawiązały liczne relacje rówieśnicze. Dla nich Polska jest obecnie krajem, z którym się identyfikują. Nie ulega wątpliwości, że centrum interesów życiowych jej dzieci znajduje się obecnie w Polsce. Tak więc, w ocenie Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, przedstawiony wyżej obecny stan faktyczny odnoszący się do ww. małoletnich dzieci cudzoziemki uzasadnia stwierdzenie, iż w sprawie zachodzi przesłanka do udzielenia im zgody na pobyt ze względów humanitarnych, określona w art. 348 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach, gdyż zobowiązanie ich do powrotu naruszyłoby prawa dziecka, określone w Konwencji o prawach dziecka, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r., w stopniu istotnie zagrażającym jego rozwojowi psychofizycznemu.

Skutkiem przyjęcia, że zobowiązanie ww. małoletnich dzieci cudzoziemki do powrotu naruszałoby prawa określone w Konwencji o prawach dziecka, zasadne jest również stwierdzenie, że zobowiązanie do powrotu ich matki - pani [REDAKTOWANE] oraz najstarszego brata - [REDAKTOWANE] odbyłoby się z naruszeniem art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności w zakresie prawa do życia rodzinnego. Skoro zobowiązanie do powrotu ww. małoletnich dzieci cudzoziemki jest niedopuszczalne z uwagi na wystąpienie okoliczności z art. 348 pkt 3 ustawy, to zobowiązanie do powrotu ich matki oraz najstarszego brata (pełnoletniego, lecz nadal z nimi zamieszkującego [REDAKTOWANE]) powodowałoby rozdzielenie matki od dzieci oraz rozdzielenie ich najstarszego brata od pozostałych członków rodziny (rodzeństwa) przebywających legalnie w naszym kraju. W tej sytuacji uzasadnione jest stwierdzenie, że w sprawie zachodzi tak okoliczność z art. 348 pkt 2 ustawy, stanowiąca przesłankę udzielenia zgody na pobyt ze względów humanitarnych.

W niniejszej sprawie nie wystąpiły okoliczności, które uzasadniałyby zobowiązanie do powrotu matki ww. małoletnich dzieci oraz ich najstarszego brata, skutkujące rozdzieleniem rodziny. Wprawdzie niezgodny z prawem ich pobyt w Polsce godzi w szeroko rozumiany porządek publiczny, jednak skutki jakie rodziłoby wykonanie zaskarżonej decyzji pozostawałyby w ewidentnej dysproporcji do stopnia naruszenia prawa, którego dopuścili się cudzoziemcy.

W tym stanie rzeczy ingerencja w prawo do poszanowania życia rodzinnego musiała zostać uznana za niedopuszczalną w świetle art. 8 Konwencji rzymskiej.

Organ odwoławczy nie stwierdził jednocześnie istnienia w sprawie przesłanek z art. 349 ustawy o cudzoziemcach, dotyczących odmowy udzielenia zgody na pobyt ze względów humanitarnych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia postanawiam jak na wstępie.

POUCZENIE

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na niniejszą decyzję przysługuje skarga, którą można wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za

pośrednictwem Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi /Dz. U. z 2019 r., poz. 2325, z późn. zm./). Termin ten uważa się za zachowany również, jeżeli strona wnieśli skargę przed jego upływem wprost do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (art. 53 § 4 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Wpis stały od skargi wynosi 300 złotych (§ 2 ust. 3 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi /Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm./).

Stronie postępowania sądownoadministracyjnego może być przyznane prawo pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym. Prawo pomocy w zakresie całkowitym obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Prawo pomocy w zakresie częściowym obejmuje zwolnienie tylko od opłat sądowych w całości lub w części albo tylko od wydatków albo od opłat sądowych i wydatków lub obejmuje tylko ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 245 § 1 – 3 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi). Wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wnioski o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (art. 254 § 1 i 2 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi). Wniosek o przyznanie prawa pomocy składa się na formularzu według wzoru określonego w załączniku nr 1 („PPF” – w przypadku osób fizycznych) albo nr 2 („PPPr” – osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej) do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2015 r., poz. 1257, z późn. zm.).

Adres do korespondencji właściwy dla Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców to: **ul. Taborowa 33, 02-699 Warszawa**. W przypadku wnoszenia skarg za pośrednictwem Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców za pomocą operatora pocztowego, należy je kierować na ten adres.

Możliwe jest również wniesienie skargi **w formie dokumentu elektronicznego za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców** (art. 54 § 1a ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi). W przypadku, gdy skarga jest wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym (art. 46 § 2a ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Zgodnie z art. 236 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, opłaty za wydanie karty pobytu nie pobiera się w przypadku wydania pierwszej karty pobytu cudzoziemcowi, który w Rzeczypospolitej Polskiej uzyskał zgodę na pobyt ze względów humanitarnych.

Zgodnie z art. 229 ust. 4 pkt 3 i art. 231 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, pierwszą kartę pobytu w przypadku cudzoziemca, który uzyskał zgodę na pobyt ze względów humanitarnych wydaje się na wniosek cudzoziemca złożony na formularzu */wzór formularza wniosku o wydanie karty pobytu został określony w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie dokumentów wydawanych cudzoziemcom (Dz.U. poz. 589)/*.

Zgodnie z art. 245 ust. 2 i 8 ustawy o cudzoziemcach organem właściwym do wydania karty pobytu jest Komendant Placówki Straży Granicznej w Terespolu.

Zgodnie z art. 246 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach, organ właściwy do wydania karty pobytu pobiera odciski linii papilarnych od cudzoziemca, który składa wniosek o wydanie pierwszej karty pobytu.

Zgodnie z art. 247 ustawy o cudzoziemcach, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie wydania karty pobytu lub jej wymiany, gdy cudzoziemiec nie złożył odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu lub jej wymiany.

SZEF URZĘDU
z upoważnienia

GLÓWNY SPECJALISTA
WYDZIAŁ I POSTĘPOWAN ODWOLAWCZYCH
Departament Legalizacji Pobytu
Urząd do Spraw Cudzoziemców

Michał KRYCH

Otrzymują:

1. Pani Ewa Ostaszewska-Żuk
pełnomocnik pani Maina Maltsagova
Helsińska Fundacja Praw Człowieka
ul. Wiejska 16
00-490 Warszawa
2. Komendant Placówki Straży Granicznej w Terespolu (*wraz z aktami sprawy*)
3. Wydział Wykazu Cudzoziemców DKiBM UdSC (*wraz z kopią decyzji organu I instancji*)
4. A/a

Na podstawie art. 13 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu tych danych oraz uchylecia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych osobowych), zwanego dalej „Rozporządzeniem”, informujemy, że Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców z siedzibą w Warszawie przy ul. Koszykowej 16, 00-564 Warszawa, jest administratorem danych osób, które:

1. złożyły wniosek w sprawie podlegającej rejestracji w krajowym zbiorze rejestrów ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców¹;
  2. są stroną postępowania administracyjnego prowadzonego przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
  3. zwróciły się do Urzędu do Spraw Cudzoziemców w innej sprawie i prowadzona jest z nimi korespondencja w tej sprawie.
- ❖ Pytania w sprawach dotyczących Pana/Pani danych osobowych można kierować na adres: ul. Taborowa 33, Warszawa (02-699), lub adres e-mail: rodo@udsc.gov.pl.
  - ❖ W sprawach dotyczących Pana/Pani danych osobowych można kontaktować się także z Inspektorem Ochrony Danych w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców, pisząc na adres e-mail: iod@udsc.gov.pl.
  - ❖ Podanie przez Pana/Panią danych osobowych jest wymogiem wynikającym z przepisów ustawowych regulujących postępowania administracyjne prowadzone przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców i jest niezbędne do jego przeprowadzenia. W przypadku zwrócenia się do Urzędu w innej sprawie, podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do jej rozpatrzenia.
  - ❖ Pana/Pani dane osobowe przetwarzane są w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze danych oraz wykonania zadań realizowanych w ramach władzy publicznej powierzonej administratorowi. Przetwarzanie danych może być niezbędne do ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby fizycznej (art. 6 ust. 1 lit. c, d oraz e Rozporządzenia).
  - ❖ Jeżeli Pana/Pani dane osobowe ujawniają pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopoglądowe, przynależność do związków zawodowych, są danymi genetycznymi, danymi biometrycznymi, danymi dotyczącymi zdrowia, seksualności lub orientacji seksualnej, przetwarzane są w przypadku, gdy jest to niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, w tym interesem publicznym w dziedzinie zdrowia publicznego, gdy jest to niezbędne w celu zapewnienia opieki zdrowotnej i zarządzania systemami lub usługami opieki zdrowotnej, a także gdy jest to niezbędne do celów archiwalnych w interesie publicznym (art. 9 ust. 2 lit. g, h, i oraz j Rozporządzenia).
  - ❖ Pana/Pani dane osobowe mogą być udostępniane wyłącznie podmiotom uprawnionym na podstawie przepisów prawa, a także podmiotom, z którymi Urząd do Spraw Cudzoziemców zawarł umowy powierzenia przetwarzania Pana/Pani danych osobowych.
  - ❖ Pana/Pani dane osobowe mogą być udostępniane do państwa trzeciego (tj. poza terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego) lub organizacji międzynarodowych na zasadach określonych w przepisach prawa, wyłącznie gdy państwa te oraz organizacje międzynarodowe zapewnią odpowiednie zabezpieczenia i pod warunkiem, że obowiązują w państwach tych

---

¹ Krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu, o którym mowa w art. 449 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2017 r. poz. 2206, z późn. zm.)

i organizacjach międzynarodowych egzekwowanie praw osób, których dane dotyczą oraz skuteczne środki ochrony prawnej.

Nie mogą być udostępniane ani pozyskiwane od podmiotów, wobec których istnieje uzasadnione domniemanie, że dopuszczają się prześladowań lub wyrządzają poważną krzywdę, Pana/Pani dane, na podstawie których jest możliwe ustalenie, że:

1) jest w toku lub zakończyło się postępowanie w sprawie:

a) udzielenia ochrony międzynarodowej albo pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej,

b) udzielenia albo pozbawienia azylu wobec cudzoziemca,

2) cudzoziemcowi nadano albo odmówiono nadania statusu uchodźcy,

3) cudzoziemcowi udzielono albo odmówiono udzielenia azylu,

4) cudzoziemcowi udzielono albo odmówiono udzielenia ochrony uzupełniającej.

- ❖ Przysługuje Panu/Pani prawo dostępu do swoich danych osobowych, tj. prawo do uzyskania potwierdzenia, czy administrator przetwarza te dane oraz informacji dotyczących takiego przetwarzania, a ponadto prawo do sprostowania danych, jeżeli dane przetwarzane przez administratora są nieprawidłowe lub niekompletne, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych oraz prawo do ograniczenia przetwarzania danych. W przypadku skorzystania z prawa do ograniczenia przetwarzania, dane osobowe można będzie przetwarzać w celu ochrony praw innej osoby fizycznej lub prawnej lub z uwagi na ważne względy interesu publicznego Unii lub państwa członkowskiego.
- ❖ Pana/Pani dane osobowe nie będą podlegały zautomatyzowanemu przetwarzaniu, decyzje w Pana/Pani sprawie nie będą zapadały w sposób zautomatyzowany, a Pani/Pana dane nie będą podlegały profilowaniu.
- ❖ Pana/Pani dane osobowe nie podlegają usunięciu w przypadku, gdy sprawa została zarejestrowana w krajowym zbiorze rejestrów ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców oraz gdy są przetwarzane w związku z postępowaniem administracyjnym, w którym jest Pan/Pani stroną. W pozostałych przypadkach przetwarzane są przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania.
- ❖ W przypadku uznania, iż przetwarzanie Pana/Pani danych osobowych narusza przepisy Rozporządzenia, przysługuje Panu/Pani prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego, którym jest Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych.